ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. září 2025 samosoudkyní Mgr. Petrou Kočí, LL. M.

takto:

obžalovaní

[redacted], narozena [redacted], trvale bytem [redacted]

[redacted], narozen [redacted] trvale bytem [redacted]

jsou vinni, že

nejméně od roku 2020 do 5. 1. 2024 na různých adresách bydlišť, nejen v okrese Mladá Boleslav, naposledy v obci [redacted], ve společně obývaných domácnostech každý sám v různých časových intervalech s různou intenzitou fyzicky i psychicky týrali nezletilou dceru [redacted], která jí byla svěřena do péče, a to tak, že [redacted] ji vulgárně oslovovala "píča, kurva", atd." a dále ji denně opakovaně nepřiměřeně fyzicky trestala, házela po ní předměty, polévala ji studenou vodou, bila ji přes holé hýždě až mnohdy nezletilé tekla krev z nosu, ze rtu nebo zubu, a [redacted] ji uchopil a hodil s nezletilou o zem, kdy mnohdy přišla nezletilá na výuku do základní školy [redacted] s modřinami a otokem oka, s tím, že toto zranění jí způsobil [redacted], výmluvným vysvětlením o vzniku zranění, s psychosomatickými obtížemi, s vykazováním známek emoční deprivace, tj. stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

způsobeném zanedbáním emočních potřeb dítěte při jeho vývoji, spojené s noční enurézou s výraznými dysfatickými obtížemi, což významně poškodilo a narušilo její zdravý vývoj v rámci její socializace, vnímání morálních hodnot, její osobnosti, rozvoj vědomostí, v rozporu s jejími zájmy a zdravým psychickým a somatickým vývojem s tím, že ač rozumový potenciál odpovídá spíše pásmu průměru, výkon je velmi nevyrovnaný, s prokazatelnými projevy syndromu CAN, kdy se jedná zejména o dlouhodobé zlé nakládání jako nepřiměřené fyzické tresty a citově deprivující výchovu s ohledem na nízký věk nezletilé, která byla v psychiatrické péči Dětského krizového centra Kamýk a od 8. 4. 2024 do 8. 5. 2024 ve Fakultní Thomayerově nemocnici v Praze, přičemž sama nezletilá [redacted] ve svém nízkém věku nebyla schopna plně rozpoznat závažnost a hrubost jednání matky a jejího partnera, tak jak by v dané situaci, za daných okolností vnímala a cítila většina lidí, vyznačujících se charakteristikami poškozené, jež sama až nyní vnímá v rovině těžkého příkoří, lze uvažovat o trvalém celoživotním postižení a z lékařského hlediska lze stav posuzované hodnotit jako středně těžké narušení zdraví,

tedy

jednak týrali osobu, která je v jejich péči a výchově, takovým činem způsobili těžkou újmu na zdraví a čin páchali po delší dobu,

jednak úmyslně ohrozili rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušili svou povinnost o ně pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračovali v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchali

[redacted]
jednak zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku,
jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

[redacted]
jednak zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku,
jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku

a odsuzují se

[redacted]
podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

[redacted]
podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně zaplatit poškozené [redacted], částku **500.000 Kč** z titulu náhrady nemajetkové újmy.

Odůvodnění:

1.Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů jak samostatně tak ve svém souhrnu zjistil soud skutkový stav tak, jak je vyjádřen ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaná [redacted] ve své výpovědi uvedla, že výchovu nezletilé [redacted] řešila především zákazy televize a sladkostí. Její problémy s učením se snažila řešit ve spolupráci se školou. Obžalovaná zmínila šikanu ze strany spolužaček, kvůli níž byla [redacted] přeřazena do jiné třídy. Se šikanou se [redacted] svěřila při schůzce s OSPOD. Tuto schůzku zřejmě iniciovala škola kvůli horšímu učení a nějakým modřinám. S třídní učitelkou [redacted] neměla obžalovaná žádné spory, nemusela ji však, protože nebyla nápomocná s učivem [redacted]. Obžalovaná tvrdila, že [redacted] často lhala, vymýšlela si i ve škole, zřejmě proto, aby byla středem pozornosti. Nevěří, co vypověděla na policii. Obžalovaná neví, proč by si [redacted] vymýšlela na ni a na biologického otce [redacted] ne. [redacted] si [redacted] bral pravidelněji pouze, když se blížilo soudní jednání, jinak ji měl dvakrát za půl roku. Odmítla, že by [redacted] někdy fyzicky trestala. Podle ní modřiny vznikaly při hrách venku. S [redacted] se učila, ale ona nechtěla. Pomočování dcery řešili s lékaři. [redacted] museli v noci dvakrát budit, aby šla na toaletu. Vztah s manželem obžalovaným [redacted] popsala jako harmonický, [redacted] se podle ní s ním měla dobře, jezdili na výlety. Dle názoru obžalované může za současný stav [redacted] její biologický otec [redacted] který ji hned umístil do léčebny, aniž by ji poznal. Výpověď obžalované byla místy nekonzistentní, často uváděla, že si na některé události nepamatuje, a opakovaně zpochybňovala pravdivost výpovědi poškozené.

3. Obžalovaný [redacted] stejně jako obžalovaná zcela popřel svou vinu. Ve své výpovědi uvedl, že s [redacted] vycházel dobře, vychovával ji od dvou let a i on výchovné problémy řešil zákazem televize. Popsal, že [redacted] byla vznětlivá, měla konflikty ve škole, kde údajně čelila šikaně, kvůli níž byla přeřazena do jiné třídy na doporučení OSPOD. Tvrdil, že modřiny, které měla, vznikly při hrách s dětmi nebo pádech, a že jí nikdy neublížil. Vždy jí říkal, ať řekne pravdu, jak k modřinám přišla. Odmítl, že by [redacted] byla týrána, a vyjádřil přesvědčení, že její současný psychický stav je důsledkem působení [redacted], který ji podle něj nezvládl. Vždy, když se od něj vrátila, tak s ní byly problémy. Dle obžalovaného [redacted] byla doma spokojená, jezdili spolu na výlety, sportovali. Obžalovaný se s ní i učil. Shodně s obžalovanou sdělil, že [redacted] si bral [redacted] pouze dvakrát do roka, a když ji chtěl do své péče, tak častěji. Obžalovaný se domnívá, že k [redacted] [redacted] chtěla, protože tam se nemusela dělit. Doma byla spokojená, rozhodně nebyla týraná. Naopak si stěžovala, že ji mlátila přítelkyně [redacted] [redacted] a babička z otcovy strany. Obžalovaný má dojem, že [redacted] byla před výslechem na policii manipulovaná. Co uvedla, není pravda.

4. Zásadním důkazem je výpověď samotné **poškozené nezletilé** [redacted], která byla vyslechnuta dne 12.8.2024 v intencích § 102 odst. 1 tr. řádu tak, aby její výslech nemusel být v dalších fázích trestního řízení opakován a nedocházelo k její retraumatizaci. V době výslechu byla poškozená již umístěna v dětském domově. Přestoupit do jiné třídy poškozená nechtěla, byť měla problémy s dvěma dívkami ve své původní třídě. Doma se cítila „blbě“, protože ji matka s [redacted] mlátili vařečkou, kabelem od žehličky. Poškozená měla z mlácení samé modřiny, shodili ji z postele, polili vodou, hodili po ní bagr. Popsala, že obžalovaný ji shodil, když si neuklidila věci. Toto jednání mělo začít již od nízkého věku poškozené. Poškozená se svěřila paní učitelce, že modřiny na rukou a na oku má od matky. Následně však poškozená i při výslechu řekla, že jí vlastně monokl udělala sestra s tím, že

ji matka navedla, aby tvrdila tuto verzi. Ona však nechtěla lhát paní učitelce a řekla jí pravdu. Vodou poškozenou polévali oba obžalovaní. Poškozená však připustila, že jezdila s obžalovaným například za tetou, s rodinou na výlety. U biologického otce pobývala poškozená o víkendech a o prázdninách. Popřela, že by ji naváděl proti matce. Poškozená nevěří ani jednomu ze svých rodičů. Obžalovanou nazývá poškozená matkou, protože jí ubližovala. Během výslechu namalovala pánské přirození. Poškozená se obdobně vyjádřila k chování obžalovaných k ní obdobně již při svém prvotním výslechu dne 8.3.2024.

5. Soud dále vyslechl pedagogické pracovnice, které ve škole měly nejblíže k poškozené [redacted] Svědkyně [redacted], školní psycholožka, popsala poškozenou jako usměvavé dítě, které však vykazovalo silné známky citové deprivace a emoční nezralosti, zřejmě v důsledku citové a emočního zanedbávání od raného dětství. První kontakt s poškozenou proběhl ve druhé třídě z popudu třídní učitelky [redacted], která chtěla řešit, že [redacted] nechce pracovat. Matka měla s poškozenou výchovné problémy a svědkyni rovněž oslovila. Svědkyně vypozorovala, že [redacted] se rychle připoutávala k dospělým, vyhledávala fyzický kontakt a projevovala důvěřivost, což svědkyně interpretovala právě jako důsledek nedostatku emoční péče v raném dětství. Všimla si také rozporů ve výpovědích [redacted] ohledně původu modřin, což svědkyně přičítala dětské lhavosti a manipulaci. Přestože [redacted] občas tvrdila, že je doma týrána, že jsou na ni zlí, svědkyně systematické týrání nezaznamenala, byť se jí prý [redacted] svěřila, že na ni matka pořád křičí a že ji nikdo nechce. Matka údajně [redacted] neustále připomínala, že ji její biologický otec nechce. Když si však poškozenou otec začal k sobě brát, poškozená se velmi těšila, i na jeho přítelkyni. Nikdy neřekla, že by ji otec nebo babička bili. Svědkyně vyloučila, že by ve třídě docházelo k šikaně poškozené, ve škole byla šťastná.

6. Svědkyně [redacted], třídní učitelka poškozené v první a druhé třídě, považovala zpočátku [redacted] jako veselou a spolupracující. Ve druhé třídě se však změnila. Stala se zamlklou, unavenou, s podezřelými zraněními, které spontánně přičítala matce a nevlastnímu otci. Později však důvody vzniku zranění měnila. Poškozená měla opakovaně modřiny na rukách, rozraženou pusu a monokl. Zranění vysvětlovala tím, že jí to udělali rodiče. Svědkyně neměla důvod jí nevěřit. Nedomnívá se, že by si [redacted] vymýšlela. Zaznamenala také, že [redacted] usínala během vyučování, bála se chodit domů, a tvrdila, že je doma sledována kamerou. I ona stejně jako svědkyně [redacted] vyloučila šikanu ve třídě, kde trávila s paní asistentkou svědkyní [redacted] i přestávky. Poškozená sama svědkyni řekla, že jí ve škole nikdo neubližuje. [redacted] měla na svědkyni silnou vazbu a vyhledávala fyzický kontakt. Svědkyně neměla pocit, že by poškozená byla hyperaktivní, či že by se snažila být středem pozornosti. Po přeřazení do jiné třídy [redacted] plakala, chtěla se vrátit. Matka jí však kontakt s původní třídou zakázala. O svém biologickém otci a jeho přítelkyni se poškozená vyjadřovala pozitivně, těšila se k němu. Svědkyně je s poškozenou v kontaktu i nyní. [redacted] by se chtěla vrátit domů, nechce být tam, kde je. Hlášení na OSPOD podala svědkyně, neboť se situace dle jejího názoru zhoršovala.

7. Svědkyně [redacted], třídní učitelka poškozené ve třetí třídě, měla [redacted] jako zpočátku zamlklou, uzavřenou a neschopnou se adaptovat na nový kolektiv, přičemž vyjadřovala silnou touhu vrátit se do předchozí třídy. [redacted] se podle ní bála chodit domů. Zmiňovala se o sledování kamerou v pokojíčku a o tom, že dostává „nařezáno“, zejména v souvislosti s pomočováním. Dle svědkyně byla [redacted] slabá v učení, často usínala ve škole, projevovala apatii a nezájem, a někdy i kradla věci spolužákům. I u ní [redacted] vyhledávala fyzický kontakt. O otčímovi se poškozená vyjadřovala rozporuplně – někdy vyprávěla, jak byli na výletě, jindy se ho bála. Matka ji měla věčně za něco hubovat, nemazlit se s ní a dávat jí výprask, když něco udělá špatně. Občas poškozená chodila v umazaném oblečení, neboť se zřejmě bála přinést ho domů. Svědkyně zaznamenala, že poškozená měla nějaká zranění – modřiny, rozraženou hlavu. I před touto svědkyní se poškozená vyjadřovala pozitivně o svém biologickém otci a jeho přítelkyni. Chtěla být u něj. Svědkyně vyloučila, že by

poškozenou naváděl. Naopak matka měla [redacted] vyhrožovat, že už neuvidí své sourozence, když půjde k otci.

8. Svědek [redacted], biologický otec poškozené, vypověděl, že se o dceru začal intenzivněji zajímat poté, co se k němu dostaly informace ze školy o jejím zanedbaném vzhledu, modřinách a strachu z návratu domů. To bylo na začátku 3. třídy. S poškozenou se stýkal každý druhý víkend, když měl on i dcera volno, ne zcela pravidelně. Poté byl déle nemocen se zády. Pro poškozenou jezdil autobusem. Uvedl, že [redacted] mu opakovaně sdělovala, že je doma bita, polévána studenou vodou, a že se bojí obou obžalovaných. Uvedl konkrétní situace, kdy mu [redacted] ukazovala zranění a svěřovala se s tím, že byla fyzicky trestána a že jí obžalovaní velmi vulgárně nadávají. Změnu výchovného prostředí navrhla sama poškozená. Svědek sdělil, že se u něj [redacted] pomočovala, sebepoškozovala se, nadávala si. Postupně se začala toulat, krást, neposlouchá, neplní si své povinnosti, je uzavřená. S jeho přítelkyní [redacted] vycházela poškozená dobře. Přestože se svědek snažil o začlenění [redacted] do běžného života, její chování se zhoršovalo, což vedlo k jejímu umístění do dětského domova. Nyní se vídají jednou dvakrát do týdne. Poškozená je psychiatricky medikovaná, přesto se její stav nezlepšuje. Její současné chování nezvládají ani v dětském domově. Svědek odmítl, že by dceru naváděl k výpovědím proti obžalovaným. Doplnil, že [redacted] o své matce mluví s odporem a odmítá s ní kontakt.

9. [redacted], švagrová obžalovaného [redacted], uvedla, že se s rodinou vídala často, přibližně 3–4krát týdně, a [redacted] znala dobře. Domnívá se, že poškozená je normální dítě, které však vyžadovalo více pozornosti. Občas ubližovala mladším sourozencům a lhala. Vzpomněla si na případy, kdy [redacted] kradla sladkosti a vše zapírala. Vztahy v rodině podle ní byly běžné. Obžalovaní jako rodiče [redacted] chválili. Trestali ji zákazy sladkostí nebo televize, fyzické tresty svědkyně nezaznamenala. [redacted] se s rodiči mazlila, stejně jako s ostatními členy rodiny. Poškozená se svědkyni svěřila, že ji ve škole šikanuje spolužačka, a že se jí nechce do školy. O změně péče k otci mluvila [redacted] bez obav, spíše jako o dočasné návštěvě, s tím, že se vrátí. Svědkyně také jednou zaplatila [redacted] školní pomůcky a výlet, aniž by o to byla požádána.

10. [redacted], sousedka obžalovaných, shodně jako svědkyně [redacted] považovala vztahy v rodině jako přátelské a harmonické. S rodinou se vídala denně, trávili spolu čas na zahradě nebo na výletech. [redacted] podle ní chodila čistě oblékaná, nikdy si nevšimla modřin ani jiných známek týrání. Podle ní byla [redacted] veselá, ale nechtěla se učit. Sama jí domlouvala, aby se snažila. O zdravotních problémech věděla jen to, že se [redacted] počurávala, což jí sdělila matka. Rodiče podle ní [redacted] nikdy nebili, maximálně jí dali zákaz sladkostí. Svědkyně uvedla incident, kdy [redacted] kopla matku, protože nedostala sušenky, ale jinak si na podobné chování nevzpomíná. O biologickém otci svědkyně nic neví, ale při odchodu [redacted] řekla, že má u něj bonbony a pak se vrátí, což podle svědkyně svědčilo o tom, že změnu péče nechápala jako trvalou.

11. Se souhlasem stran soud četl protokol o výpovědi svědkyně [redacted], asistentky [redacted]. Tato svědkyně si všimla na poškozené nejméně 4 poranění, modřiny na tváři, pod okem, uprostřed čela a na rukou. První modřinu měla prý od matky, která ji udeřila paličkou na maso, pod okem od otčíma, a na čele úderem lahve. Ostatním dětem ale říkala, že jí to udělali sourozenci nebo že se sama udeřila. Od druhé třídy byla [redacted] smutná, výbušná, do školy chodila špinavá, usínala při vyučování. Bylo na ní patrné, že nemá dost lásky. O svém biologickém otci mluvila velmi pěkně, jezdila k němu ráda. I tato svědkyně vyloučila, že by poškozená byla šikanovaná.

12. Soud vyslechl znalce, kteří vypracovali znalecký posudek, jehož předmětem bylo zjistit, zda poškozená trpí psychickými poruchami včetně syndromu CAN a zda tyto poruchy mohou být v příčinné souvislosti s týráním v rodině. Dále znalci zkoumali věrohodnost poškozené, strukturu její osobnosti a její interpersonální vztahy.

13. **PhDr. Štěpán Vymětal**, znalec z oboru školství a kultura, odvětví psychologie dětí a mládeže, a **MUDr. Alena Gayová,** znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie, odkázali při svém výslechu na písemný znalecký posudek. Při jeho vypracování vycházeli znalci jak ze spisové a zdravotní dokumentace, tak z vyšetření poškozené a rozhovoru s jejím vychovatelem v DD Dolní Počernice. Znalci konstatovali, že poškozená v důsledku disharmonického vývoje od raného dětství a násilí jak psychického tak fyzického, trpí syndromem CAN, tedy syndromem týraného a zneužívaného dítěte. Poškozená byla dle znalců týrána jak aktivně, tedy bitím, ponižování, strašením, stresem, tak pasivně – nezájmem, duševní a citovou zanedbaností, nedostatkem podnětů. Znalkyně dále diagnostikovala poškozené mimo jiné poruchu příchylnosti na podkladě traumatizace, pomočování a expresivní a receptivní poruchu řeči. Znalkyně považuje tyto diagnózy s velmi špatnou prognózou do budoucna za středně těžké narušení zdraví s celoživotními následky pro poškozenou a hodnotí je jako těžkou újmu na zdraví. Znalci zjistili, že k matce má poškozená zcela negativní vztah. Otčíma považuje za násilnou osobu, byť na něj má i hezké vzpomínky. K biologickému otci měla poškozená spíše pozitivní vztah, ačkoliv i zde bylo patrno odcizení. Znalci vyloučili, že by poškozená s ohledem na svůj intelekt byla schopna reprodukovat věci, ke kterým by ji někdo navedl, či že by si dokázala vše vymyslet. Na oba působila spontánně. Dítě, které je spokojené ve své rodině, nemá důvod takto si vymýšlet. Znalkyně rovněž vysvětlila důvod telefonátů poškozené, v nichž se chce vrátit domů.

14. Z **listinných důkazů** vyplývá, že trestní oznámení bylo podáno Úřadem Městské části Praha 5 – OSPOD z popudu [redacted]. OSPODu sdělil, že již na výchovu poškozené nemá sílu. Je na pokraji nervového zhroucení (č.l. 5 – 8). Při pohovoru na OSPOD poškozená uvedla víceméně podobný popis situace v rodině matky jako při výslechu v přípravném řízení (č.l. 9 - 10). O fyzických trestech a ubližování ze strany matky i otčíma hovořila i při výslechu v rámci řízení o výchově a výživě vedeného u Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. 12 P a Nc 394/2023 (č.l. 12 – 15). Naopak dle protokolu o jednání OSPOD s obžalovanou (č.l. 23 – 24) vyplývá, že obžalovaná nařčení poškozené popřela s vysvětlením, že je navedená od otce. Z rozsudku v této věci ze dne 4.1.2024 (č.l. 16 – 19) má soud za prokázané, že na základě dohody rodičů byla poškozená svěřena do péče otce a matce se stanovilo výživné ve výši 2.600 Kč měsíčně. Ze zprávy školního psychologického poradenství vyhotovené [redacted] (č.l. 20) vyplývá, že o v péči školní psycholožky se poškozená ocitla z popudu matky. Měly být řešeny její výchovné problémy doma. Psycholožka konstatuje, že ve druhém ročníku přišla poškozená do školy s modřinou, otokem oka, je stále smutnější, odmítá pracovat. Těžce nese přeřazení do jiné třídy. Údajná šikana v původní třídě nebyla prokázána. Činnost poškozené ve třetí třídě je popsána [redacted] na č.l. 21. Psychický i fyzický stav poškozené vyplývá z trestního oznámení [redacted] na č.l. 22. Z printscreenu whatsappové komunikace poskytnuté svědkem [redacted] vyplývá, že poškozená byla (zřejmě obžalovanou) bita za to, že nepřišla včas ze školy (č.l. 197). Svědek dále poskytl fotografie, které mu zaslala obžalovaná a které sám pořídil (č.l. 198 – 208). Svědkyně [redacted] předložila fotografii zranění poškozené na čele (č.l. 236). Situace poškozené při pobytu v dětském domově je popsána ve zprávě OSPOD a v podkladech na č.l. 245 – 272 včetně zprávy OSPOD Litoměřice, který provedl šetření v bydlišti [redacted], babičky poškozené. Nyní je poškozená umístěna do Dětského domova Býchory na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 18.6.2025, sp. zn. 67 P a Nc 168/2025. (č.l. 350 – 353). Důvodem přemístění je nezvladatelnost poškozené v rámci běžného dětského domova. Shodné závěry jako ze znaleckého posudku vyplývají i ze zprávy Fakultní Thomayerovy nemocnice z hospitalizace poškozené (č.l. 273). Poškozená jeví známky emoční deprivace způsobené zanedbáním emočních potřeb dítěte a reaktivní poruchy příchylnosti. Sdělení poškozené lékaři považují v kontextu klinických testových metod jako věrohodné. I zde se poškozená zmiňovala o bití kabelem a týrání ve své rodině. Obhájce obžalovaného předložil k důkazu Zápisník žáka (poškozené) ze 2. a 3. třídy (č.l. 353 – 362). 18.12.2023 žádala rodina o

vysvětlení modřiny poškozené. Dle ambulantního nálezu (č.l. 399) trpí poškozená spánkovou apnoe, čímž lze dle obhajoby vysvětlit její únavu ve škole.

15. Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování staršími zprávami OSPOD o údajné šikaně poškozené ve škole, výslechem rodinného přítele pana [redacted], a vyhotovením revizního znaleckého posudku. Soud je názoru, že důkazy již provedené jsou dostatečným podkladem pro zjištění skutkového stavu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Dle znalců nemohl současný psychický stav poškozené vzniknout na základě šikany ve škole. Naopak poškozená chodila dle sdělení svědků do školy ráda. Do třídy, kde mělo k šikaně docházet, se chtěla po přeřazení vrátit. I kdyby snad k šikaně docházet mělo, což však vyvrátily výpovědi svědkyň činných na základní škole, resp. ve třídě, kam poškozená docházela, nezměnilo by to nic na posouzení viny či neviny obžalovaných. Obdobně soud již vyslechl řadu svědků, kteří údajně s rodinou [redacted] trávili čas a vyjádřili se k jejich poměrům. Na rozdíl od obhajoby nemá soud ani pochybnosti o znaleckém posudku, který považuje za úplný a správný. Jeho nadbytečná revize by pouze jak časově tak finančně zatěžovala trestní řízení.

16. Ačkoliv oba obžalovaní vehementně popírají svou vinu, soud je přesvědčen o opaku. Primárním důkazem je samozřejmě výpověď samotné poškozené, o jejíž věrohodnosti nemá soud pochybnosti. Výslech byl proveden procesně správně, za účasti obou obhájců, kteří nevznesli žádné námitky jak proti průběhu výslechu, tak proti kladeným otázkám. I oni měli možnost dotazovat se poškozené prostřednictvím vyslýchající. V rámci znaleckého posouzení poškozené se znalec z odvětví psychologie vyjadřoval k obecné věrohodnosti poškozené. Neshledal u ní bájnou lhavost či konfabulaci, ani poruchy paměti. Nebyla zjištěna motivace pro křivé obvinění rodinných příslušníků. Obdobně vnímali sdělení poškozené i lékaři ve Fakultní Thomayerově nemocnici a především svědkyně [redacted] a [redacted], tedy osoby, které přicházely s poškozenou do každodenního styku a dobře ji znaly. Prvotní sdělení poškozené považovaly svědkyně za pravdivé s následnou snahou poškozené upravit popis událostí podle instrukcí obžalovaných. Obdobně vypovídala poškozená i na policii, kdy nejprve sdělila, že zranění pochází od rodičů a následně se opravila, že je má od sourozenců. Později přiznala pravdu, tedy že odpovídá dle instrukcí matky. Stejné informace jako pedagožky měl od poškozené i svědek [redacted] a poškozená se v tomto duchu svěřovala rovněž znalcům. Poškozená tedy vypovídá naprosto konzistentně od samého počátku a to jak orgánům činným v trestním řízení, tak znalcům, lékařům i osobám, kterým se svěřovala. Součástí výpovědí nejsou jen obecné deklarace o týrání, ale popis konkrétních událostí, například bití kabelem od žehličky, polévání vodou, hození na zem. Současně poškozená i objektivně opakovaně vykazovala známky bití, kterých si všiml jak svědek [redacted], tak svědkyně [redacted] i [redacted]á. Vysvětlení obžalované, že se jedná o následky pádů a praní se se sourozenci je vyvráceno jak výpovědí samotné poškozené, tak svědků [redacted], [redacted] a [redacted] a nepřímo i znaleckým posudkem. Soud tedy neměl pochybnosti o pravdivosti výpovědi poškozené, neboť působí věrohodně a konzistentně a současně rozhodně nestojí osamocena. Naopak koresponduje se svědectvími pedagožek, [redacted] závěry znalců a fotografiemi poškozené, na nichž jsou patrna zranění. Poškozená obdobně vypovídala i v rámci řízení o výchově a výživě u zdejšího soudu a při pohovorech s pracovnicemi OSPOD. Soud se zcela ztotožňuje s konstatováním znalkyně MUDr. Gayové, že dítě ve spokojené rodině nemá důvod jakkoliv očerňovat své rodiče, které považuje za své nejbližší.

17. Za ne zcela věrohodné naopak považoval soud výpovědi svědkyň [redacted] a [redacted]. Svědkyně [redacted] je sestrou obžalovaného, a nelze od ní očekávat, že by vypovídala v jeho neprospěch. Ani jedna ze svědkyň nežila s rodinou obžalovaných a poškozená k nim neměla tak blízký vztah, aby se jim svěřovala jako například svědkyním [redacted] či [redacted] To uvedla sama svědkyně [redacted] Nelze rovněž předpokládat, že by se obžalovaní chovali k poškozené neustále způsobem zakládajícím trestné jednání, navíc před třetími osobami. Svědkyně pouze povšechně popsaly rodinu

jako bezproblémovou a poškozenou naopak jako problematické dítě. Výpovědi těchto svědkyň znevěrohodňuje rovněž úřední záznam o šetření v místě bydliště [redacted] (č.l. 243), byť tvrzení [redacted], sousedky obžalovaných, tam zachycené nelze použít jako důkaz.

18. Výpovědi svědkyň [redacted], [redacted], [redacted] a potažmo i [redacted] naopak považuje soud za zcela věrohodné. Ani jedna ze svědkyň neměla žádný důvod křivě obvinit obžalované, kteří jsou pro ně cizími osobami. Musely si být vědomé, že po podání trestního oznámení budou opakovaně vyslýchány a následně vystaveny silným antipatiím obžalovaných. Jejich svědectví vycházela z informací, které jim poskytla sama poškozená, když se jim svěřovala jako osobám, kterým důvěřovala. Paní učitelky a paní asistentka byly s poškozenou v každodenním styku, vnímaly změny jejího chování, její zranění i vztah k rodičům a otčímovi. Popis událostí v rodině poškozené se shoduje s tím, co uvedla sama poškozená v trestním řízení a s čím se svěřila otci [redacted] znalcům a lékařům v Thomayerově nemocnici. Skutečnost, že svědkyně [redacted], která trávila s poškozenou hodinu jednou za 14 dní, nepovažuje poškozenou za systematicky týrané dítě, není ve světle ostatních důkazů zcela relevantní a je otázkou, co tato svědkyně za systematické týrání považuje, když i ona zachytila zranění poškozené. Výpovědi těchto svědkyň tedy naprosto konzistentně zapadají do řetězce ostatních důkazů. Stejně tak svědectví otce [redacted] o tom, co mu povídala poškozená o chování obžalovaných k ní, je v souladu s důkazy shora uvedenými. Ani u něj neshledal soud důvod pro křivé obvinění obžalovaných, ačkoliv si je vědom složitosti rodinných vztahů mezi svědkem a obžalovanými. Rovněž neexistuje žádný logický důvod, aby svědek [redacted] poškozenou naváděl proti obžalovaným a snažil se ji získat do své výlučné péče za účelem inkasování výživného, které ani zdaleka nedosahuje takové výše, aby z něj bylo možno uživit desetileté dítě. I jeho výpověď tak soud považoval za věrohodnou a souladnou s ostatními důkazy, včetně důkazů zcela objektivních, jako jsou fotografie či printscreen SMS zprávy.

19. Obhajoba obžalované namítala vady znaleckého posudku. Soud tento názor nesdílí. Znalci při vypracování posudku vycházeli ze stavu poškozené ve druhé polovině roku 2024, přičemž k ukončení jednání vůči poškozené došlo k 5.1.2024, kdy byla svěřena do péče svědka [redacted] Znalci měli k dispozici dostatek podkladů pro posouzení psychicko-psychiatrického stavu poškozené k datu ukončení trestného činu. Je logické, že osobnost a psychické zdraví poškozené jsou do velké části výsledkem chování obžalovaných, které vůči ní probíhalo delší dobu.

20. K obžalovanému měla poškozená lepší vztah než k obžalované, vyjadřovala se o něm i pozitivně a soud má za prokázané, že se jí obžalovaný občasně věnoval. Přesto se však i on vůči ní dopouštěl násilí a hrubému jednání a bití ze strany obžalované nikterak nebránil, naopak se ho i sám účastnil (poškozená hovořila většinou v množném čísle). Konkrétně pouze k obžalovanému poškozená opakovaně uvedla, že ji hodil o zem. Soud tak považuje obžalovaného za stejně vinného jako obžalovanou, byť v menší míře, neboť intenzita týrání byla rozhodně nižší než od matky. Jeho vina však spočívá i v tom, že nikterak nezasáhl vůči obžalované.

21. Soud tedy na základě dokazování dospěl k jednoznačnému závěru, že se oba obžalovaní dopustili vůči poškozené zločinu týrání svěřené osoby dle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, když souběh těchto trestných činů není vyloučen. Poškozená je vlastní dcerou obžalované, obžalovaný je manželem obžalované. S poškozenou žije ve společné domácnosti od jejích dvou let. Poškozená ho nazývá „tátou". Jednoznačně je tedy osobou, která o poškozenou pečovala a vychovávala ji. Chování obžalovaných vůči poškozené naplňuje znaky týrání dle judikatury Nejvyššího soudu. Například dle usnesení NS ČR sp. zn. 7 Tdo 1048/2008 ze dne 20.8.2008 *„se týráním rozumí zlé nakládání s jinou osobou, které se vyznačuje vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, určitou trvalostí, a tím, že osoba, jež je takovému jednání vystavena, ho pociťuje jako těžké příkoří. Nevyžaduje se, aby šlo o jednání soustavné."* Obdobně i

usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.6.22018, sp. zn. 8 Tdo 464/2018, podle nějž je *hrubé chování pachatele trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 tr. zákoníku nutno posuzovat jako celek, tedy jako soubor pravidelných, občasných a jednorázových útoků, jejich četnost a intenzitu.* Obžalovaní svým jednáním jednoznačně naplnili objektivní stránku zločinu týrání svěřené osoby i přes to, že se poškozené občasně věnovali, například s ní jezdili na výlety, nejednalo se tedy o jednání soustavné. Poškozená však jejich jednání vůči sobě pociťovala jako těžké příkoří, což se projevilo na jejím psychickém zdraví, která je a v budoucnu i bude těžce poškozeno. Dle usnesení Nejvyššího soud ČR ze dne 17.7.2019, sp. zn. 8 Tdo 679/2019 *„u trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 tr. zákoníku, je-li týranou osobou dítě, je pro naplnění znaku „týrání" třeba vždy posuzovat konkrétní povahu a důraznost použitých opatření a výchovných metod, intenzitu, s níž je působeno na fyzickou nebo psychickou integritu dítěte. Pokud užité prostředky a opatření přesahují pro dítě únosnou hranici a znamenají jeho fyzické utrpení nebo psychické strádání a jsou spojené s jeho ponižováním, čímž je ohroženo jeho blaho a tělesné nebo duševní zdraví, není podstatné, že pachatel trestá dítě z výchovných důvodů."* Obžalované tedy nevyviňuje ani fakt, že poškozená byla podle všeho problematické dítě a její výchova na ně zřejmě kladla vyšší nároky. Přesto metody, které používaly, je nutno považovat za velmi výrazné překročení rámce běžných výchovných prostředků, kdy jejich intenzita naplňuje znaky týrání v trestněprávním smyslu. Obžalovaní nejen že poškozenou týrali, navíc se tohoto jednání dopouštěli po delší dobu, což je konstantní judikaturou považováno období trvající řádově měsíce. Poškozené v důsledku zločinu vznikla těžká újma na zdraví v podobě syndromu týraného dítěte CAN, jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku (č.l. 180 – 181).

22. Současně obžalovaní naplnili svým jednáním i znak přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, kdy svou výchovou ohrozili rozumový, citový a zřejmě i mravní vývoj poškozené, neboť závažným způsobem porušili svou povinnost pečovat o poškozenou a tohoto jednání se dopouštěli po delší dobu. Jak už soud shora uvedl, nejen obžalovaná jako matka měla zákonnou povinnost pečovat o dítě (poškozenou), tedy zajišťovat jeho potřeby v nejširším slova smyslu. Tuto povinnost měl i obžalovaný coby osoba žijící s poškozenou v jedné domácnosti a podílející se tak na péči o ni. Jedná se sice o trestný čin ohrožovací, v tomto případě však už k následku, resp. účinku na poškozenou jednoznačně došlo. Jak již soud konstatoval, v rámci „péče" obou obžalovaných došlo k závažné újmě na duševním zdraví poškozené, které se projevilo i v jejích školních výsledcích a ve vztahu k okolí. Znalci konstatovali, že poškozená bude mít do budoucna problémy v mezilidských a partnerských vztazích, což je bohužel patrno už nyní. I v tomto případě soud konstatuje, že obžalovaní se závadového jednání vůči poškozené dopouštěli po dobu výrazně delší než měsíce, což naplňuje znak dlouhodobosti. V obou případech si obžalovaní museli být vědomi nejen toho, co činí, ale i následků, které takové chování vůči dítěti musí mít na vývoj jeho osobnosti. Jednali tak jednoznačně v úmyslu přímém.

23. **Při úvahách o druhu a výměře trestu** se soud řídil ustanovením § 38 odst. 1 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, které je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům pachatele. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, posouzeným v souladu s ustanovením § 39 odst. 2 tr. zákoníku, s osobními, rodinnými, majetkovými a jinými poměry pachatelů a k jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti jejich nápravy.

24. Obžalovaná je osobou dosud netrestanou. Jedná se o její první konflikt se zákonem, byť velmi významný, kdy se dlouhodobě vůči vlastní dceři dopouštěla zločinu týrání s neblahými zřejmě doživotními následky. Přitěžuje jí postoj, který projevovala v průběhu celého trestního řízení, kdy se hájila tvrzením, že poškozená je navedena jejím biologickým otcem a současné problémy poškozené považovala za výsledek údajné šikany ve škole. Neprojevila tak ani známku lítosti či náhledu na své

chování. Obžalovaná zločin spáchala vůči vlastnímu dítěti, tedy osobě blízké. Polehčující okolnost kromě dosavadní bezúhonnosti v případě obžalované bohužel neexistuje.

25. Obžalovaný je naopak osobou s bohatou trestní minulostí. Dle opisu rejstříku trestů má 18 záznamů, byť jsou relativně staršího data. Obžalovaný byl naposled odsouzen zdejším soudem dne 1.10.2014 za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Trest vykonal 29.5.2015. Obžalovaný je tedy zjevně dlouhodobě schopen žít řádným životem. Soud konstatuje, že obžalovaný se na týrání poškozené rovněž podílel, byť jeho jednání vůči poškozené dosahovalo menší intenzity než obžalované.

26. Oba obžalovaní svým jednáním naplnili znaky skutkových podstat dvou trestných činů v jednočinném souběhu. O typové závažnosti trestné činnosti obžalovaných svědčí trestní sazba přísnějšího z nich (§ 198 odst. 2 tr. zákoníku), která činí 2 – 8 let. Poškozená bude mít zřejmě doživotní následky ze zlého zacházení, kterého se jí od obžalovaných dostávalo. Obžalovaní navíc zneužili závislosti poškozené jakožto dítěte na nich jako na osobách pečujících, současně se jednalo o osobu blízkou v poměru rodinném či obdobném. I přesto má soud za to, že na obžalované lze stále ještě působit alternativním trestem odnětí svobody odloženým na delší zkušební dobu. Oběma uložil totožné tresty i přes shora deklarovanou rozdílnost v intenzitě jednání, když vzal v úvahu právě trestní minulost obžalovaného a současně absolutní bezúhonnost obžalované. Trest odnětí svobody byl uložen v dolní třetině zákonné trestní sazby po zvážení polehčujících a přitěžujících okolností. Jeho výkon soud odložil na nejdelší možnou zkušební dobu 5 let i proto, že obžalovaní mají ve své péči ještě dvě nezletilé děti a je třeba, aby se vyvarovali v budoucnu obdobného jednání vůči nim. Výstraha poměrně dlouhým trestem odnětí svobody na ně snad bude působit odstrašujícím dojmem a budou se alespoň z tohoto důvodu ke svým zbývajícím dětem chovat jako řádní rodiče a ne jako tyrani. V případě zjištění jakéhokoliv závadového jednání soud rozhodne o nařízení odloženého trestu odnětí svobody.

27. S nárokem na **náhradu nemajetkové újmy** se řádně a včas připojila prostřednictvím své opatrovnice poškozená s částkou 500.000 Kč společně a nerozdílně vůči oběma obžalovaným.

28. Svůj nárok odůvodnila poškozená tím, že jednáním obžalovaných byla vystavena opakovaným hrubým fyzickým trestům a fyzickému i citovému ponižování, což vyústilo v těžkou újmu na jejím zdraví a zásadně poškodilo její psychický a sociální vývoj. V důsledku toho musela být poškozená umístěna do dětského domova, protože kvůli poškození její osobnosti a s tím spojených výchovných problémů péči o ni nezvládá ani její biologický otec. Její školní výsledky jsou pro zanedbání a týrání tristní, sociální vztahy vážně narušeny včetně narušeného vnímání rodinných a citových vazeb. Poškozená trpí dlouhodobými obavami, nočními děsy a psychosomatickými obtížemi. Jednáním obžalovaných došlo k porušení základních práv poškozené zakotvených v Úmluvě o právech dítěte jakož i k zásahu do jejích přirozených práv člověka dle občanského zákoníku, tedy práva na život a důstojnost, zdraví.

29. *Podle § 2956 z. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen OZ), vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.*

30. *Podle § 2957 OZ způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně*

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

31. Ze znaleckého posudku nesporně vyplývá, že poškozené vznikla nemajetková újma spočívající v narušení jejího psychického stavu, potažmo zdravého vývoje její osobnosti, což lze posoudit jako duševní útrapy. Je více než pravděpodobné, že následky týrání v dětství si ponese celoživotně. Poškozená trpí v důsledku jednání obžalovaných syndromem CAN a poruchou příchylnosti, což znalci ohodnotili jako středně těžkou újmu na zdraví. Tyto psychické poruchy poškozené jsou jednoznačně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných, za nějž byli souzeni. Obžalovaní úmyslně porušili povinnost stanovenou zákonem pečovat řádně o nezletilé dítě, čímž zasáhli do absolutního práva poškozené (§ 2910 OZ). Je tedy nasnadě, že poškozená má právo na satisfakci a to nikoliv pouze morální, které se jí s ohledem na chování obžalovaných během hlavního líčení zřejmě nikdy nedostane, ale též peněžní. Poškozená utrpěla i duševní útrapy. Za zvláštní zřetele hodnou okolnost považuje soud, že škůdci jsou její pečující osoby, které by měly dohlížet na její zdravý vývoj a poskytovat poškozené oporu, pomoc a laskavost. Soud tedy shledal veškeré důvody pro přiznání nemajetkové újmy poškozené včetně okolností hodných zvláštního zřetele a to ve výši, již poškozená požadovala. Tato částka odpovídá i výši peněžních satisfakcí přiznávaných soudy v obdobných případech. Soud zavázal oba obžalované k zaplacení nemajetkové újmy společně a nerozdílně dle § 2915 odst. 1 OZ.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Nebude-li odvolání splňovat náležitosti obsahu odvolání a nebude-li na základě následné výzvy soudu podle § 251 odst. 1, 2 tr. řádu oprávněnou osobou o předepsané náležitosti doplněno, odvolací soud odvolání odmítne.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Mladá Boleslav 25. září 2025

Mgr. Petra Kočí LL. M. v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.